

Σ.Α.Δ. / 2023

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΛΙΚΕΙΟ ΞΑΝΘΗΣ
[ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ]

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Ξάνθης Μενεχία Πιπιακούδη, η οποία ορίστηκε με πράξη της Προέδρου Πρωτοδικών Ξάνθης και τη Γραμματέα Ελένη Δοξακάκη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του στις 8 Μαΐου 2023, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ:

η οποία παραστάθηκε με την κατάθεση προτάσεων νόμιμα και εμπρόθεσμα στις 20-02-2023 κατά το άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α' Κ.Πολ.Δ. (η προθεσμία κατάθεσης προτάσεων έληγε στις 22-02-2023) διά του πληρεξουσίου δικηγόρου της Παπαναστασίου Αθανασίου (ΑΜ ΔΣΘ 9198 αρ. γραμματίου προκαταβολής εισφορών και ενσήμων Δ.Σ.Θ. B096418/15-02-2023), δυνάμει της από 13-02-2023 εξουσιοδότησης, και κατά την εκφώνηση της υποθέσεως δεν παραστάθηκε.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: 1) του **Ελληνικού Δημοσίου**, νομίμως εκπροσωπούμενο από τον Υπουργό Οικονομικών, που κατοικείται στην Αθήνα (Ακαδημίας αρ.68) και εκπροσωπείται νόμιμα, 2) του **Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)**, που κατοικείται στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή της και 3) του **Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Ξάνθης** (οδός Μεσολογγίου αρ. 13), οι οποίοι εκπροσωπήθηκαν με την κατάθεση προτάσεων, η οποία έγινε εκπρόθεσμα στις 24-02-2023 (η προθεσμία κατάθεσης προτάσεων έληγε στις 22-02-2023) διά της πληρεξούσιας δικηγόρου τους Παπανικολάου Μαρίας και η οποία δεν παραστάθηκε κατά την εκφώνηση της υποθέσεως.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΚΗΣ: Η από 24-10-2022 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου ανακοπή σύμφωνα με τον Κώδικα Εισπραξης Δημοσίων Εσόδων, για τη συζήτηση της οποίας ορίστηκε η δικάσιμος που αναγράφεται στην αρχή της παρούσας και η υπόθεση εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά την ανωτέρω δικάσιμο η υπόθεση συζητήθηκε με την εκφώνησή της από το πινάκιο χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Σε περίπτωση που επιοπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση προς ικανοποίηση απαίτησης του Δημοσίου, όταν αυτή (απαίτηση) προέρχεται από έννομη σχέση ιδιωτικού δικαίου μεταξύ αυτού και του οφειλέτη του, όπως όταν λ.χ. η απαίτηση για την οποία επιοπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση στηρίζεται σε φερόμενη παραβίαση εκ μέρους του οφειλέτη συμβατικής υποχρέωσής του, προερχόμενης από σύμβαση εγγύησης δανείου που χορήγησε τράπεζα σ' αυτόν (πρωτοφειλέτη), εγγυητής της οποίας υπήρξε το Δημόσιο (ΑΕΔ 5/1989 ΑρχΝ 1990, 326 και Δημ. 1989.654), τότε ο τίτλος του άρθρου 2 παρ. 2 του ΚΕΔΕ, που αποτελεί το θεμέλιο της διοικητικής εκτέλεσης, αποδεικνύει ιδιωτική απαίτηση του Δημοσίου και η διαφορά που δημιουργείται φέρει τα χαρακτηριστικά στοιχεία της ιδιωτικής διαφοράς, για την εκδίκαση της οποίας έχουν δικαιοδοσία και μετά την ισχύ του ν. 1406/1983 τα πολιτικά δικαστήρια. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 73 παρ. 1 του ν.δ. 356/1974 περί ΚΕΔΕ «η προ της ενάρξεως της εκτέλεσης ανακοπή του οφειλέτη ασκείται: α) κατά της εκδοθείσας ατομικής ειδοποίησης -προδήλως υπονοώντας την αντίστοιχη ατομική εκτελεστή διοικητική πράξη της ταμειακής βεβαίωσης, με την οποία και μόνο καθιδρύεται το εκτελέσιμο δικαίωμα του Δημοσίου, αλλά και η αντίστοιχη υποχρέωση του οφειλέτη ως προς το συγκεκριμένο χρέος (ΜονΠρΘεσ 6691/2011, δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΔΕφΑθ 2424/1998 Δ.Δικ. 1989. 915, Δ.ΕφΑθ. 3834/1987 Δ.Δικ. 1989. 183)-, β) κατά του εντάλματος προσωπικής κράτησης, που εκδόθηκε και δεν εκτελέστηκε και γ) κατά του νόμιμου τίτλου, εκδικάζεται δε από τα αρμόδια καθ' ύλην δικαστήρια, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 583 έως 585 του ΚΠολΔ. Διά ταύτης επιτρέπεται η προβολή πάσης αντιρρήσεως ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου και η αμφισβήτησης του κατ' ουσίαν βάσιμου της απαιτήσεως του Δημοσίου εφ' όσον ο προσδιορισμός ταύτης δεν έχει ανατεθή εις δικαστήρια ή εις διοικητικάς επιτροπάς αποφαινομένας μετά δυνάμεως δεδικασμένου.». Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 85 παρ. 1 ΚΕΔΕ (ΝΔ 356/1974), επί δικών του διατάγματος αυτού, όπως είναι και εκείνη από ανακοπή οφειλέτη κατά του Δημοσίου (άρθρο 73 ΚΕΔΕ), το δημόσιο εκπροσωπεί ο διευθυντής του δημοσίου ταμείου (ήδη προϊστάμενος της αρμόδιας Δ.Ο.Υ.) κατά του οποίου στρέφεται και κοινοποιείται κάθε δικόγραφο με ποινή απαραδέκτου. Σε κάθε όμως περίπτωση, με την ίδια, ως άνω, κύρωση, απαιτείται κοινοποίηση του

δικογράφου και στον Υπουργό Οικονομικών. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 36 του ν. 4389/2016 η ανακοπή πρέπει να κοινοποιείται, επί την ποινή απαραδέκτου, και στον Διοικητή της ΑΑΔΕ με επίδοση στην κεντρική υπηρεσία του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Ως δικόγραφο, κατά την ανωτέρω διάταξη νοείται, για μείζονα εξασφάλιση του δημοσίου, όχι μόνον εκείνο που επιδίδεται από ένα διάδικο σε άλλον ή υποβάλλεται στο δικαστήριο, αλλά και κάθε άλλο διαδικαστικό έγγραφο που αφορά τη δίκη όταν επιβάλλεται να επιδοθεί και στο δημόσιο. Συνέπεια δε της μη σωρευτικής επιδόσεως είναι στις μεν δίκες του ΚΕΔΕ το ρητώς οριζόμενο απαράδεκτο της επιδόσεως, στις δε άλλες δίκες του δημοσίου η ακυρότητα (Ολομ. ΑΠ 34/1988). Οι διατάξεις αυτές δεν παραβιάζουν την αρχή της αναλογικότητας και δεν αντικείνται στα άρθρα 25 § 1 του Συντάγματος, 6 § 1, 8 § 2, 9 § 2 και 10 § 2 της ΕΣΔΑ (ΑΕΔ 27/2004, ΑΠ 1515/2010, ΑΠ 1058/2009, άπασες δημ. σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Η εν λόγω ανακοπή του άρθρου 73 παρ.1 ΚΕΔΕ, ως εισαγωγικό της δίκης ένδικο βοήθημα, ασκείται όπως και η αγωγή, για την εκδίκαση της οποίας εφαρμοστέα τυγχάνει η τακτική διαδικασία όπως αναμορφώθηκε με το ν. 4335/2015. Το Ν.Δ. 356/1974 καταργήθηκε με το άρθρο 85 παρ. 5 του νέου Κ.Ε.Δ.Ε., ο οποίος κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του Ν.4978/2022, ΦΕΚ Α 190/07.10.2022, και σύμφωνα με το άρθρο δεύτερο του ίδιου νόμου η ισχύς του άρχισε από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (07-10-2022). Με τις παρ.1-4 του άρθρου 85 του ν. 4978/2022 ορίζεται ότι «1. Όπου σε κείμενες διατάξεις γίνεται παραπομπή ή αναφορά σε διάταξη του ν.δ. 356/1974 ή του ΚΕΔΕ ή γενικά στο ν.δ. 356/1974 ή τον ΚΕΔΕ, εφεξής νοείται η αντίστοιχη διάταξη του παρόντος Κάδικα ή ο παρόν Κάδικας. 2. Κανονιστικές αποφάσεις ή άλλες διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση διατάξεων του ν.δ. 356/1974 ή του ΚΕΔΕ, όπως ισχύει μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος Κάδικα, εξακολουθούν να ισχύουν. 3. Κανονιστικές αποφάσεις ή άλλες διοικητικές πράξεις που μετά τη δημοσίευση του παρόντος Κάδικα τροποποιούν ή αντικαθιστούν αποφάσεις ή πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση διατάξεων του ν.δ. 356/1974 ή του ΚΕΔΕ, εκδίδονται εφεξής κατ' εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος Κάδικα. 4. Διαδικαστικές πράξεις που διενεργούνται ή πράξεις που εκδίδονται ή ενέργειες που λαμβάνουν χώρα μετά την ισχύ του παρόντος Κάδικα διέπονται από τον παρόντα Κάδικα.». Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 65 του Ν. 4978/2022: 1. Πριν από την έναρξη της εκτέλεσης ο οφειλέτης μπορεί να ασκήσει ανακοπή κατά της ατομικής

ειδοποίησης και κατά του νομίμου τίτλου. Με την ανακοπή επιτρέπεται η προβολή αντιρρήσεων ουσιαστικού ή δικονομικού δικαίου, καθώς και η αμφισβήτηση της ουσιαστικής βασιμότητας της απαίτησης του Δημοσίου, εφόσον ο προσδιορισμός της δεν έχει ανατεθεί σε δικαστήρια ή σε διοικητικές επιτροπές που αποφαίνονται με δύναμη δεδικασμένου. 2. Η ανακοπή του οφειλέτη μετά την έναρξη της εκτέλεσης ασκείται για τους παρακάτω περιοριστικά αναφερόμενους λόγους: α) αν η εκτέλεση έλαβε χώρα βάσει άκυρου τίτλου είσπραξης, β) αν το χρέος αποσβέστηκε με καταβολή ή συμψηφισμό σύμφωνα με το άρθρο 75 ή λόγω διαγραφής του και αυτά αποδεικνύονται με έγγραφο, γ) αν το χρέος αποσβέστηκε επιγενόμενα με άλλον τρόπο και η απόσβεση αποδεικνύεται με έγγραφο, δ) αν το χρέος παραγράφηκε ε) αν αυτός, σε βάρος του οποίου επιδιώκεται η είσπραξη ως διάδοχος του υπόχρεου, δεν είναι ο κατά τον νόμο υπόχρεος, και στ) αν κατά την εκτέλεση έλαβαν χώρα παραλείψεις ή ακυρότητες, υπό τους όρους του άρθρου 67. Κάθε άλλη αμφισβήτηση σχετικά με την ύπαρξη της οφειλής προς το Δημόσιο είναι απαράδεκτη στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής. 3. Με την επιφύλαξη των άρθρων 216 επ. του Κ.Δ.Δ., η ανακοπή του οφειλέτη πριν από την έναρξη της εκτέλεσης ασκείται ενώπιον του καθ' ύλην αρμόδιου δικαστήριου, σύμφωνα με τα άρθρα 583 έως 585 του Κ.Πολ.Δ., ενώ μετά την έναρξή της ασκείται ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης. 4. Η άσκηση της ανακοπής δεν αναστέλλει σε καμία περίπτωση την εκτέλεση. Εφόσον, όμως, ασκηθεί ανακοπή κατά της διοικητικής εκτέλεσης, ο οφειλέτης μπορεί με αίτησή του ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου, η οποία εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να ζητήσει την αναστολή της εκτέλεσης. Προϋπόθεση για τη χορήγηση της αναστολής από το δικαστήριο είναι η πιθανολόγηση της ευδοκίμησης της ανακοπής. Μέχρι την έκδοση της απόφασης επί της αίτησης αναστολής μπορεί να χορηγηθεί από το δικαστήριο προσωρινή διαταγή.

Σύμφωνα με το άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ, όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 12 του ν. 4842/2021, μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής κατά την παρ. 2 του άρθρου 215, οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με το εδ. α' του άρθρου 215 παρ. 2 ΚΠολΔ στην περίπτωση του άρθρου 237, η αγωγή επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της και

3.ο φύλλο της υπ' αρ. 11.6.../2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Ξάνθης
[Τακτική Διαδικασία]

αν αυτός ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών. Η δε κατάθεση προτάσεων κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον του Ειρηνοδικείου είναι υποχρεωτική κατ' άρθρο 115 παρ. 3 ΚΠολΔ, όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 3 του ν. 4842/2021, ώστε ο διάδικος που δεν κατέθεσε προτάσεις ή τις κατέθεσε εκπρόθεσμα δικάζεται ερήμην. Σύμφωνα δε με το άρθρο 271 παρ. 1 και 2 ΚΠολΔ, σε περίπτωση ερημοδικίας του εναγόμενου, το Δικαστήριο, αφού διαπιστώσει ότι η αγωγή και η κλήση για συζήτηση επιδόθηκαν σε αυτόν νόμιμα και εμπρόθεσμα, προβαίνει στη συζήτηση της αγωγής ερήμην του τελευταίου, οπότε και κατ' άρθρο 271 παρ. 3 ΚΠολΔ οι περιεχόμενοι στην αγωγή πραγματικοί ισχυρισμοί του ενάγοντος θεωρούνται ομολογημένοι, εκτός αν πρόκειται για γεγονότα για τα οποία δεν επιτρέπεται ομολογία και η αγωγή γίνεται δεκτή, εφόσον κρίνεται νομικά βάσιμη και δεν υπάρχει ένσταση που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως. Από τις με αριθμό 5764Γ'/26-10-2022 και 5764Γ'/26-10-2022 εκθέσεις επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Σωκράτη Παπουλίδη καθώς και με την υπ' αριθ. 8084ε'/25-10-2022 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Θράκης με έδρα το Πρωτοδικείο Ξάνθης Αναστάσιου Ζωγράφου, τις οποίες η ανακόπιουσα νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται, προκύπτει ότι ακριβές επικυρωμένο αντίγραφο της υπό κρίση ανακοπής επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους εναγόμενους κατ' άρθρο 215 παρ. 2 ΚΠολΔ. Ωστόσο οι καθ' ων η ανακοπή κατέθεσαν προτάσεις δια της πληρεξουσίας δικηγόρου τους εκπροθέσμως, στις 24-02-2023, ενώ η προθεσμία κατάθεσης προτάσεων έληγε στις 22-02-2023, συνεπώς με βάση τα διαλαμβανόμενα ανωτέρω πρέπει να δικασθούν ερήμην.

Στην κρινόμενη υπόθεση η ανακόπιουσα προσβάλλει με ανακοπή του ΚΕΔΕ και για τους εκτιθέμενους σ' αυτήν λόγους τις Ατομικές Ειδοποιήσεις Χρεών της ΔΟΥ Α' Ξάνθης με αριθ.

ποσού 2.986,36€,

ποσού 2.986,34 €, ποσού 2.974,54 €,

ποσού 2.959,40 € και ποσού 1.971,24

€, ήτοι συνολικά ποσού 13.877,88€, που βεβαιώθηκαν εις βάρος της ως δημόσιο έσοδο, δεδομένου ότι κατέπεσε η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου από την υπ' αριθμ.

ιδιωτική σύμβαση δανείου που η

ανακόπιουσα είχε συνάψει με το πιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος Α.Ε.» στο πλαίσιο στεγαστικής αποκατάστασης

παλιννοστούντων ομογενών, ποσού 39.000 ευρώ, για την αγορά πρώτης κατοικίας με εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου. Με το ιστορικό αυτό ζητεί την ακύρωση και εξαφάνιση των ανωτέρω ατομικών ειδοποιήσεων χρεών της ΔΟΥ Α' Σάνθης και να καταδικασθούν οι καθ' ων στην εν γένει δικαστική της διαπάνη.

Με το περιεχόμενο και τα αιτήματα αυτά η υπό κρίση ανακοπή τυγχάνει ανακοπή εκ του άρθρου 65 παρ. 1 του Ν. 4978/2022 (νέου ΚΕΔΕ, που αντικατέστησε το κατηργημένο αρ. 73 παρ. 1 του Ν.Δ. 356/1974), δεδομένου ότι προσβάλλονται μόνο οι ατομικές ειδοποιήσεις ληξιπρόθεσμων χρεών που εκδόθηκαν από την αρμόδια ΔΟΥ, ήτοι πράξεις που προηγούνται της έναρξης της διοικητικής εκτέλεσης, η οποία (έναρξη) εντοπίζεται στην επιβολή κατάσχεσης, και χωρίς να προκύπτει εν προκειμένω ότι για τις ανωτέρω εκδοθείσες ειδοποιήσεις προς πληρωμή της ΔΟΥ Σάνθης έχει αρχίσει η διοικητική εκτέλεση, ήτοι έχει επιβληθεί κατάσχεση. Περαιτέρω παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος αρμόδιου καθ' ύλην, λόγω ποσού, και κατά τόπον Δικαστηρίου, που είναι αυτό της γενικής δωσιδικίας του ανακόπτοντος κατ' αρ. 584 ΚΠολΔ (14 παρ. 1 εδ. α' και 22 ΚΠολΔ), κατά τις διατάξεις της τακτικής διαδικασίας, τυγχάνει δε ορισμένη και νομικά βάσιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των αρ. 583-585, 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ και στις αναφερόμενες στην μείζονα σκέψη της παρούσας. Συνεπώς, η κρινόμενη ανακοπή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και νόμιμο βάσιμο των λόγων της.

Με τον πρώτο λόγο της ένδικης ανακοπής η ανακόπτουσα διατείνεται ακυρότητα των Ατομικών Ειδοποιήσεων Χρεών της ΔΟΥ Α' Σάνθης με αριθ.

ποσού 2.986,36€, ποσού 2.986,34 €,

ποσού 2.974,54 €, 8535/27-09-2022 ποσού 2.959,40 €

και ποσού 1.971,24 €, ήτοι συνολικά ποσού 13.877,88€, που βεβαιώθηκαν εις βάρος της, ισχυριζόμενη ότι δεν περιέχουν τα καθοριζόμενα στοιχεία από την διάταξη του άρ. 4 παρ. 1 του ν. 4978/2022 (όπως αυτό αντικατέστησε το καταργηθέν άρθρο 4 του Ν.Δ.356/1974, βλ. ΑΠ 190/2020, 87/2014 ΜΠΡ ΓΡΕΒ), με αποτέλεσμα να μην μπορεί να λάβει επαρκή και ασφαλή γνώση για το είδος του χρέους, το ύψος του, τη χρονολογία βεβαιώσης και γενικά να κατατοπιστεί επαρκώς για την οφειλή της, η οποία έλλειψη επέφερε στην ως άνω οφειλέτρια αδυναμία ουσιαστικής και δικονομικής προστασίας των δικαιωμάτων της. Ο λόγος αυτός ανακοπής, που βάλλει κατά του κύρους των ατομικών ειδοποιήσεων, είναι ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις των άρθρων 4, 65, 67 του ν. 4978/2022

και 924 ΚΠολΔ, που εφαρμόζεται αναλόγως και στις πράξεις των ταμειακών βεβαιώσεων και των αντίστοιχων χρηματικών καταλόγων βάσει των οποίων επισπεύδεται αναγκαστική εκτέλεση. Συνεπώς ο λόγος αυτός πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς την ουσιαστική βασιμότητα του. Ακολούθως, και εφόσον δεν υπάρχει αυτεπαγγέλτιως εξεταζόμενη ένσταση και για τα γεγονότα που αναφέρονται σε αυτήν επιτρέπεται η ομολογία, πρέπει να γίνει δεκτός και ως ουσιαστικά βάσιμος, καθώς οι πραγματικοί ισχυρισμοί της ανακόπτουσας, που συγκροτούν αυτόν θεωρούνται, ομολογημένοι από τους καθ' αν και επομένως αποδεικνύονται πλήρως (άρθρα 271 αρ. 3, 585 παρ.1 σε συνδυασμό με το άρθρο 352 ΚΠολΔ), ενώ παρέλκει η εξέταση των λοιπών λόγων της ανακοπής (ΕφΠειρ 526/2003, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΕφΑΘ 5824/2001 Δην 43. 189), εφόσον με την ευδοκίμηση του κριθέντος λόγου ανακοπής ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον της ανακόπτουσας (βλ. ΕφΑΘ 1294/2009, Εφθεσ 2292/2006, ΕφΑΘ 5824/2001 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Τα δικαστικά έξοδα της ανακόπτουσας, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος, πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των καθ' αν, λόγω της ήπτας τους (άρθρο 176 Κ.Πολ.Δ.), στα όρια όμως του άρθρου 22 παρ. 1 του ν. 3693/1957, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό. Παράβολο ερημοδικίας δεν ορίζεται για τους καθ' αν που ερημοδικούν, διότι η παρούσα ανακοπή δημιουργεί δίκη περί την εκτέλεση, επί της οποίας εφαρμόζεται ο κανόνας του άρθρου 937 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την άσκηση ανακοπής ερημοδικίας κατά της απόφασης (άρθρο 937 ΚΠολΔ, ΑΠ 434/1995, ΝοΒ 44. 971 και ΕλλΔ 37.331, ΕφΑΘ 6735/1996, ΕλλΔ 38.667).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ εφήμην των καθ' αν η ανακοπή.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ τις Ατομικές Ειδοποιήσεις Χρεών της ΔΟΥ Α' Ξάνθης με ποσού 2.986,36€, ποσού 2.98€,24

€, ποσού 2.974,54 €, ποσού 2.959,40 €

και ποσού 1.971,24 € που εκδόθηκαν σε βάρος της ανακόπτουσας.

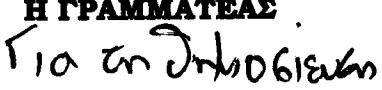
ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους καθ' αν η ανακοπή στα δικαστικά έξοδα της ανακόπτουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Ξάνθη στις 25.
Μαΐου.....2023 σε έκτακτη και δημόσια στο ακροατήριό του

συνεδρίαση, απόντων των διαδίκων και του πληρεξούσιου Δικηγόρου της
ανακόπτουσας.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΜΕΝΕΕΙΑ ΠΙΤΙΑΚΟΥΔΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Σπυρίδων Τσιλιγγίρης